

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1305/2014
21.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених М.М. и А.Г., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених М.М. и А.Г., адв. Д.В., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 711/14 од 13.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2015. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених М.М. и А.Г., адв. Д.В., па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Крагујевцу 5К 439/14 од 04.07.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 711/14 од 13.10.2014. године, тако што се према окривљенима М.М. и А.Г. на основу члана 422. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

- да су дана 16.08.2008. године у Крагујевцу учествовали у тучи у којој је оштећени М.С. задобио тешку телесну повреду на тај начин што су по претходном договору а у намери да туку навијаче Ц. з., дошли до ограђеног игралишта у улици Свете Младеновића бб, иза платоа Робне куће Б., па је НН лице по надимку „Бранко“ прво груменом бетона гађао оштећеног М.С. у пределу главе, а затим га ногама шутирао по глави и телу за које време је окривљени А.Г. металном шипком, црне боје, дужине око 80 цм, а дебљине око 2 цм, задао ударац М.Б. у пределу главе, док је окривљени М.М. за то време Г.Б. задао неколико удараца ногом у пределу главе којом приликом је оштећени М.С. задобио тешку телесну повреду у виду вишеструког утиснутог прелома предњег зида левог чеоног синуса и прелома крова леве очне дупље, прелом носних костију са померањем коштаних одломака, прелом првог секутића у горњој вилици са леве стране и прелом првог и другог

секутића у доњој вилици са леве стране, при чему су поступали са умишљајем, у урачунљивом стању и свесни да је њихово дело забрањено,

- чиме би извршили кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 5К 439/14 од 04.07.2014. године окривљени М.М. и А.Г. оглашени су кривим због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по два месеца које казне ће се извршити по правноснажности пресуде.

На основу члана 261. и 264. ЗКП обавезани су окривљени да сnose трошкове кривичног поступка и да плате суду на име паушала износ од по 1.000,00 динара као и на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда да солидарно плате износ од по 16.000,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 711/14 од 13.10.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и жалба браниоца окривљеног М.М. и А.Г., а пресуда Основног суда у Крагујевцу 5К 439/14 од 04.07.2014. године, потврђена.

Против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Кж1 711/14 од 13.10.2014. године, бранилац окривљених М.М. и А.Г., адв. Д.В., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијану пресуду тако што ће одбити оптужбу према окривљенима.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених М.М. и А.Г. указује, да је доношењем другостепене пресуде повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је пре правноснажног окончања поступка наступила застарелост кривичног гоњења (одредба члана 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика).

Из списка предмета произилази, да су окривљени М.М. и А.Г. првостепеном пресудом оглашени кривим да су дана 16.08.2008. године извршили кривично дело учествовања у тучи из члана 123. Кривичног законика, за које дело је прописана новчана казна или затвор до три године.

Према одредби члана 103. тачка 6. КЗ прописано је ако у овом закону није другачије одређено кривично гоњење не може се предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је кривично дело учествовања у тучи из члана 123. КЗ за које су окривљени М.М. и А.Г. оглашени кривим првостепеном пресудом извршено дана 16.08.2008. године, то се основано у захтеву наводи да је сходно члану 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења дана 16.08.2014. године.

Против првостепене пресуде жалбу је поднео бранилац окривљених адв. Д.В. дана 28.07.2014. године, дакле у време када није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, па ова околност није истицана у поднетој жалби, с тим што је другостепена пресуда донета дана 13.10.2014. године.

Одлучујући о поднетој жалби, другостепени суд је поступао у складу са одредбом члана 451. став 1. ЗКП, односно ограничио је испитивање првостепене пресуде по жалби и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби. Међутим, према одредби члана 451. став 2. ЗКП, предвиђено је одступање од правила да се другостепени суд креће у границама основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, а односи се на испитивање по службеној дужности одлуке о кривичној санкцији.

У конкретном случају, другостепени суд је сходно члану 451. став 2. тачка 1. ЗКП испитао првостепену пресуду у делу који се односи на изречену кривичну санкцију. При испитивању кривичне санкције по службеној дужности у смислу члана 451. став 2. ЗКП, другостепени суд треба да има у виду да се казне и мере упозорења могу изрећи само учиниоцу који је крив за учињено кривично

дело, према начелној одредби члана 2. Кривичног законика. Другим речима, ако је пре правноснажног окончања кривичног поступка настала околност која трајно искључује кривично гоњење, а то је апсолутна застарелост, и то након изјављене жалбе и по протеку рока за изјављивање жалбе, тада учинилац дела не може бити правноснажно оглашен кривим, па му суд не може изрећи ни кривичну санкцију, што значи да је у конкретном случају другостепени суд био овлашћен да испита питање застарелости кривичног гоњења по службеној дужности, те да преиначи на основу члана 459. став 1. ЗКП првостепену пресуду и на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, да одбије оптужбу против окривљених.

Другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио и на тај начин је учинио повреду кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. КЗ на штету окривљених М.М. и А.Г., а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона преиначио пресуду Основног суда у Крагујевцу 5К 439/14 од 04.07.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1.711/14 од 13.10.2014. године, и на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, према окривљенима М.М. и А.Г. одбио оптужбу за кривично дело учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

На основу члана 265. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.